

**WIELKOPOLSKI
WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ**

Poznań, dnia 13 sierpnia 2025 r.

UH.8361.38.2025

**POCZTA POLSKA S. A.
ul. RODZINY HISZPAŃSKICH nr 8,
00-940 WARSZAWA
AE:PL-45086-89053-HDRHR-23**

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572 z późn. zm.), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 6 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. *o informowaniu o cenach towarów i usług* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 168), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

nakłada

na przedsiębiorcę Poczta Polska S.A., ul. Rodziny Hiszpańskich nr 8, 00-940 Warszawa, NIP: 5250007313 (miejsce kontroli: Poczta Polska S.A., Urząd Pocztowy Poznań 46, Filia, Osiedle Oświecenia 59, 61-220 Poznań), **karę pieniężną w wysokości 1400,00 zł (słownie: jeden tysiąc czterysta złotych 00/100)**, za niewykonanie obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy.

Należność tytułem nałożonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) zobowiązana jest uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań:

96 1010 1469 0032 7422 3100 0000

w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przeprowadził, w dniach od 21 do 25 lutego 2025 r., kontrolę u przedsiębiorcy: Poczta Polska S.A., ul. Rodziny Hiszpańskich nr 8, 00-940 Warszawa, NIP: 5250007313 (miejsce kontroli: Poczta Polska S.A., Urząd Pocztowy Poznań 46, Filia, Osiedle Oświecenia 59, 61-220 Poznań).

Podczas kontroli dokonano oceny prawidłowości przekazywania konsumentom informacji o cenach oraz rzetelności uwidaczniania cen towarów oferowanych do sprzedaży detalicznej.

W powyższym zakresie dokonano oceny prawidłowości uwidaczniania informacji o cenie i cenie jednostkowej w zakresie 104 towarów, stwierdzając nieprzestrzeganie obowiązujących przepisów prawa w odniesieniu do 11 z nich.

W przypadku w 6 towarów tj.:

1. Portfel młodzieżowy, CAVALDI, ALWAYS WILD,
2. Komplet kuchenny, ZWOLTEX,
3. Torba wielokrotnego użytku,
4. Zabawka samochód wyścigowy,
5. Herbata zielona Pure Green Big-Active, a' 100 g,

- w treści wywieszek ani w innej formie nie uwidoczniono cen;

6. Ziola Mnicha Na ciśnienie a' 40 g,

w treści wywieszek ani w innej formie nie uwidoczniono ceny i ceny jednostkowej.

Ponadto, dokonano porównania zgodności cen uwidocznionych na wywieszkach cenowych z cenami zakodowanymi w kasie, w odniesieniu do 98 towarów.

W tym zakresie w przypadku 5 towarów ceny zostały uwidocznione w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości, tj.:

1. Torebka laminowana MAXI PL-9- cena na wywieszce cenowej umieszczonej na produkcie 7,99 zł, cena na potwierdzeniu/paragonie 6,99 zł,
2. Torebka dziecięca L- cena na wywieszce cenowej umieszczonej na produkcie 5,30 zł, cena na potwierdzeniu /paragonie 6,50 zł,
3. Kalendarz Vademecum kulinarne małe- cena na wywieszce cenowej 7,99 zł, cena na paragonie 3,99 zł,
4. Kalendarz KK-B6DLF książkowy dzienny- cena na wywieszce cenowej umieszczonej na produkcie 29,99 zł, cena na potwierdzeniu /paragonie 14,99 zł,
5. Kalendarz biurkowy 19,5x11 ZE ZDJĘCIA- cena na wywieszce cenowej umieszczonej na produkcie 9,99 zł, cena na potwierdzeniu /paragonie 4,99 zł.

W przypadku ww. towarów stwierdzono rozbieżność między ceną uwidoczną na wywieszkach cenowych, a ceną zaprogramowaną w kasie. Wskazane powyżej nieprawidłowości w zakresie uwidaczniania cen, stanowią naruszenie obowiązków wynikających z art. 4 ust.1 ustawy oraz wymagań wskazanych w § 3 oraz § 4 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r., poz. 2776), zwanego dalej „rozporządzeniem”, wydane na podstawie art. 4 ust. 6 ustawy, a także godzi w interesy konsumentów.

Zgodnie z treścią art. 4 ust. 1 ustawy, „w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen”.

Jak wynika z § 3 ust. 1 rozporządzenia, „cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy cena, cena jednostkowa, informacja o obniżonej cenie, w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów.”.

Zgodnie z treścią § 3 ust. 2 rozporządzenia, „cenę, cenę jednostkową lub informacji obniżonej cenie uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce, która może mieć formę wyświetlacza elektronicznego;
- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;
- 4) na obwolucie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu”.

Ponadto zgodnie z regulacją § 4 ust. 1, 2 i 3 rozporządzenia, „cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości;
- 2) kilogram lub tonę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy;
- 3) metr - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości;
- 4) metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni;
- 5) sztukę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży na sztuki.

W szczególnych przypadkach uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności i podwielokrotności legalnych jednostek miar innych niż określone w ust. 1” (§ 4 ust. 2 rozporządzenia). „W przypadku towaru pakowanego oznaczonego liczbą sztuk dopuszcza się stosowanie przeliczenia na cenę jednostkową za sztukę lub za dziesiętną wielokrotność liczby sztuk” (§ 4 ust. 3 rozporządzenia).

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 ustawy, „jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, których mowa w art. 4 ust. 1-5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.”.

W związku z powyższym Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, pismem z dnia 17 lipca 2025 r. znak UH.8361.38.2025, zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy. Stronę pouczono, że może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, wypowiadać się co do zebranych dowodów, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe, w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację zasady czynnego udziału strony w postępowaniu administracyjnym, o której mowa w art. 10 § 1 Kpa.

Strona w powyższym zakresie skorzystała z przysługujących jej uprawnień i w piśmie z dnia 31 lipca 2025 r. wskazała, że uchybienia w zakresie uwidaczniania cen dotyczyły niewielkiej części oferowanych do sprzedaży artykułów, tj. 11 spośród 629 indeksów handlowych (w tym 104 poddane ocenie w ramach kontroli). Ponadto przedsiębiorca po przeprowadzonej analizie wykazuje, że towary zakwalifikowane w toku kontroli do grupy ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, nie cieszyły się dużym zainteresowaniem klientów. W ocenie strony nie nastąpiło znaczące ograniczenie praw konsumentów w zakresie porównania cen i dokonania zakupu z uwzględnieniem ich sytuacji finansowej. Ponadto przedsiębiorca zapewnił, że nieprawidłowości zostały niezwłocznie usunięte, a ponadto wdrożono działania mające na celu profesjonalizację ekspozycji towarów handlowych, w tym standaryzację etykiet cenowych w placówkach pocztowych w kierunku transparentności informacji, jej dostępności dla Klientów i podwyższenia jakości obsługi, co stanowi realną reakcję na stwierdzone podczas kontroli nieprawidłowości. Wobec powyższego przedsiębiorca wniosł o „rozważenie” odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej w trybie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa.

Odnosząc się do stanowiska strony organ wskazuje, że przedsiębiorca jako profesjonalny podmiot na danym rynku, jest obowiązany znać i stosować obowiązujące przepisy prawa dotyczące zakresu prowadzonej działalności. Natomiast okoliczność podjęcia działań naprawczych może zostać uwzględniona przy ustalaniu wysokości kary.

Podstawą do ewentualnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej jest art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że *„organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:*

- 1) *waga naruszenia jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub*
- 2) *za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna”.*

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej z urzędu wziął pod uwagę normę zawartą w ww. przepisie i po dokonaniu subsumpcji stwierdził, że w przedmiotowej sprawie, nie zostały spełnione powyższe przesłanki pozwalające na zastosowanie art. 189f § 1 Kpa. W sprawie nie zachodzi bowiem przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, a zatem nie jest zasadne zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, poprzez odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej w stosunku do kontrolowanego przedsiębiorcy i poprzestanie na pouczeniu. Skoro przedsiębiorca naruszył art. 4 ust. 1 ustawy, w przypadku łącznie 11 rodzajów oferowanych do sprzedaży towarów spośród 104 skontrolowanych, nie można uznać, iż w niniejszej sprawie zakres naruszenia przepisów ustawy, a co za tym idzie

waga naruszenia prawa jest znikoma. Cena, cena jednostkowa oraz sposób uwidocznienia ceny w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości są jednymi z podstawowych wyróżników towarów, poza marką oraz indywidualnymi preferencjami konsumentów, mającymi wpływ na decyzje o zakupie towaru. Podkreślić należy, że jednym z głównych celów nałożenia na przedsiębiorców obowiązków zawartych w ustawie, jest wzmocnienie szeroko pojętej ochrony konsumenta. Uwidocznione prawidłowo informacje o cenie i cenie jednostkowej towaru umożliwiają konsumentowi porównanie poszczególnych cen, a następnie dokonanie przez niego właściwego wyboru, z uwzględnieniem jego sytuacji finansowej.

Nadto wskazać należy, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 28 stycznia 2025 r., znak UH.8360.20.2025 (doręczonym 13 lutego 2025 r.), zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcie działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co stwierdzone zostało w toku kontroli.

Odpowiedzialność wynikająca z art. 6 ust. 1 ustawy ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Jak trafnie zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 6 lipca 2016 r., sygn. III SA/Po 287/16, *„Istota odpowiedzialności administracyjnej sprowadza się do tego, że aby pociągnąć do niej określony podmiot konieczne jest zaistnienie wyłącznie dwóch zasadniczych przesłanek: po pierwsze, podmiot ten musi charakteryzować się cechami wyrażonymi w normie prawnej stanowiącej podstawę odpowiedzialności oraz po drugie, musi on wyczerpać określone w tej normie znamiona działania lub zaniechania lub znamiona tegoż zachowania muszą zostać wyczerpane przez inny podmiot - o ile norma prawna przypisuje zachowanie innego podmiotu lub skutek tego zachowania wspomnianemu podmiotowi administrowanemu (delikt administracyjny). Zaistnienie powyższych przesłanek jest co do zasady wystarczające, aby podmiot administrowany poniósł z tytułu popełnionego deliktu administracyjnego ujemne konsekwencje (sankcję administracyjną)”*. Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie przez właściwą jednostkę administracji publicznej nieprzestrzegania przez określony podmiot (administrowany), nałożonych prawem obowiązków. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości, czy działania naprawcze podjęte w efekcie ustaleń kontroli, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych

nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, może jednak mieć wpływ na ocenę całokształtu sprawy przez organ administracji publicznej oraz być wzięte pod uwagę przy ustalaniu wymiaru sankcji administracyjnoprawnej.

Brak jest również podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona postępowania, prawidłowo pouczona o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, nie podniosła również żadnej z powyższych okoliczności.

Z kolei zgodnie z art. 189f § 2 Kpa *„w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:*

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub*
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.”*

Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: *„Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że "usunięcie naruszenia prawa" nie jest tożsame z "zaprzestaniem naruszenia". Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszanie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”*). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków.

Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że w toku kontroli stwierdzono naruszenia polegające na braku uwidocznienia cen, cen jednostkowych oraz uwidocznieniu cen w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości (różnica w cenie uwidocznionej przy produkcji oraz zakodowanej na kasie fiskalnej). Strona zaprzestała naruszania prawa w toku postępowania kontrolnego. W przedmiotowej sprawie nie jest natomiast możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa. Należy bowiem pamiętać, że

rzetelne uwidocznienie cen i cen jednostkowych pełni funkcję informacyjną, umożliwiając konsumentowi porównanie poszczególnych cen, a następnie dokonanie przez niego właściwego wyboru, z uwzględnieniem jego sytuacji finansowej. Oznacza to, że w przypadku tego obowiązku nie jest możliwym usunięcie skutków jego naruszenia, ponieważ brak jest narzędzi pozwalających na udzielenie prawidłowej informacji o cenach tym konsumentom, którzy już np. zapoznali się z dotychczasowymi oznaczeniami cen i opuścili punkt sprzedaży prowadzony przez przedsiębiorcę lub dokonali zakupu. Zatem w przedmiotowej sprawie nie została spełniona przesłanka w postaci konieczności usunięcia skutków naruszenia prawa. Tym samym, nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 2 i 3 Kpa.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 3 ustawy, „przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia:

- 1) *stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;*
- 2) *dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w z naruszeniem tych obowiązków;*
- 3) *wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;*
- 4) *sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.)”.*

Dokonując zatem oceny stopnia naruszenia obowiązków przez przedsiębiorcę, organ zakwalifikował stwierdzone uchybienia jako naruszenie obowiązków w stopniu umiarkowanym.

Przedsiębiorca nie uwidoczniał bowiem w miejscu sprzedaży ceny przy 5 rodzajach towarów oraz ceny i ceny jednostkowej przy 1 rodzaju towaru spośród 104 skontrolowanych partii towarów. Ponadto w przypadku 5 towarów ceny zostały uwidocznione w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości - stwierdzono rozbieżności pomiędzy cenami uwidocznionymi na wywieszkach cenowych z cenami zakodowanymi w kasie.

Powyższe godzi w sposób oczywisty w prawo konsumenta do informacji i uniemożliwia mu porównanie cen towarów znajdujących się w obrocie handlowym. Cena i cena jednostkowa są jednymi z podstawowych wyróżników towarów, poza marką oraz indywidualnymi preferencjami konsumentów, mającym wpływ na decyzje o zakupie towaru.

Jednocześnie organ wskazuje, iż oceniając kwestie czasu trwania naruszenia obowiązków, uwzględnił, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 28 stycznia 2025 r., zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli.

Przy ocenie dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął pod uwagę fakt, że w stosunku do skontrolowanego przedsiębiorcy nie stwierdzono wcześniej naruszenia obowiązków w zakresie przestrzegania przepisów ustawy. Uwzględniono również, iż w toku bieżącej kontroli przedsiębiorca podjął dobrowolne działania naprawcze i uwidocznili ceny oraz ceny jednostkowe zgodnie z obowiązującymi przepisami. Jednocześnie organ wskazuje, w odniesieniu do korzyści majątkowych lub strat w związku z naruszeniami ustawy, iż strona wskazała na brak odniesionych przez nią korzyści w związku ze stwierdzonymi w wyniku kontroli uchybieniami.

Biorąc pod uwagę trzecią przesłankę wpływającą na wymiar kary pieniężnej, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnił wielkość przychodu strony na podstawie informacji przekazanej przez stronę w toku kontroli. W ocenie organu, nałożona kara pozostaje proporcjonalna do wielkości przychodu przedsiębiorcy właściwie spełniając swoje cele. Kara w wysokości nałożonej niniejszą decyzją stanowi skuteczne narzędzie egzekwowania realizacji obowiązków nałożonych ustawą.

Przesłanka zawarta w art. 6 ust. 3 pkt 4 ustawy nie znajduje zastosowania, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową w przedmiotowej sprawie nie była kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych.

Mając na uwadze powyższe, w tym przypadku, należało nałożyć odpowiednią karę pieniężną w wysokości 1400,00 zł (słownie: jeden tysiąc czterysta złotych 00/100).

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zdecydował zatem jak w sentencji.

Zgodnie z treścią art. 7 ust. 1 i 3 ustawy, kara pieniężna, o której mowa w sentencji decyzji, stanowi dochód budżetu państwa, a przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na konto bankowe Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, podane w sentencji

decyzji, w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 111 z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa oraz art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 229) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9, za pośrednictwem adresu do doręczeń elektronicznych: AE:PL-83123-25913-ESEDH-27 lub platformy e-PUAP: /wiih-poznan-gov/SkrytkaESP, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wniesione na adres poczty elektronicznej organu pozostawia się bez rozpoznania.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - *Ordynacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. *o postępowaniu egzekucyjnym w administracji* (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 132 z późn. zm.) w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej
Elżbieta Wełnitz-Kędra

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Otrzymują:

1. Strona;
2. aa.